

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. září 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Hauptmanové a přísedících Vlasty Tiefové a Libora Trojana

takto:

Obžalovaný

J. S., narozený **██████████** v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem Kladno, **██████████**

je vinen, že

od počátku roku 2015 do 21. 6. 2016 v Kladně, v **██████████** ulici, v domě č. p. **██████████**, v bytě č. **██████████**, nejméně dvakrát měsíčně pod různými pohrůzkami násilí vyžadoval různé finanční částky od poškozené nemohoucí B. S. **██████████**, matky obžalovaného, se kterou v uvedeném bytě žil ve společné domácnosti, a pokud mu poškozená nechtěla peníze dát, urážel ji hrubými vulgárními výrazy, vyhrožoval jí fyzickým napadením a hospitalizací v ústavu, pročež poškozená ze strachu obžalovanému vydala v jednotlivých případech finanční hotovost od 2.000 Kč do 5.000 Kč a to, až do dne 21. 6. 2016, kdy okolo 01:00 hodin, když se společně s přítelkyní Z. H. **██████████** vrátili pozdě z restaurace domů, což jim poškozená vytýkala, ve snaze, aby se svými výčitkami přestala, začal ji tahat za ruce a mačkat je, až jí způsobil podlitinu na obou předloktích a odtrhnutí kůže na levém předloktí a urážel ji hrubými vulgárními výrazy,

tedy

jiného násilím, pohrůzkou násilí, nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, opomenul nebo trpěl,

čímž spáchal

přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků**.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.
1. Obžalovaný ke shora uvedenému skutkovému ději uvedl, že svoji matku občas trápil, hlavně tím, že nadměrně pil a hrál na automatech a prohrával tím peníze, což bylo vidět ve společné kase, kterou držela maminka. Uvedl, že nyní po propuštění z vazby už jeho předchozí život není pravdou, léčí si, nyní vůbec nepije, nehraje automaty, stará se celodenně o matku, jako o mimino. Stav matky se velmi zhoršil, ale ona odmítá umístění do jakéhokoliv zařízení, chce být doma, že by jinde neměls takovou péči, jakou jí poskytuje on a jeho přítelkyně. Ve svých výpovědích předcházející zrušení věci krajským soudem a vrácení k novému projednání obžalovaný uváděl, že není pravdou, že by své matce jakýmkoliv způsobem fyzicky ubližoval, či ji psychicky trýznil. Doznal, že po ní chtěl občas peníze, neboť občas nadměrně požíval alkoholické nápoje a hrál hry a prohrával. To bylo důvodem, proč potom po matce požadoval peníze, chtěl, aby mu určité částky půjčila, nebo dala, když neměl na útratu nebo na zaplacení prohry v restauraci na automatech. Uvedl, že v takových případech vždy matku přemlouval, aby mu peníze dala. Věděl, kde má matka peníze uložené, nikdy si je ale sám nevzal, vždy čekal, až mu sama požadovaný obnos dá, případně obnos, který sama uznala za vhodné. Je pravdou, že někdy trvalo dlouho ji přemluvit, ale nikdy po ní nepožadoval nadměrné částky. Znal rodinný rozpočet, věděl, jaký má matka příjem, a to jak výši jejího důchodu, tak i výši dávek, které pobírá z důvodu svého zdravotního pojištění. Bylo mu známo, kolik se platí za nájem bytu a kolik finančních prostředků potřebují pro obživu. Obžalovaný uvedl, že společně s matkou obývá bezbariérový byt, který je malý o velikosti 1+1 a o matku se stará od doby, kdy zemřel jeho otec, to bylo v roce 2008. Když se seznámil s obžalovanou H. [REDAKCE], matka si přála, aby se k nim nastěhovala a pomáhala mu v péči o ni. Společně tak pečují o matku od května 2015, kdy s nimi H. [REDAKCE] bydlí ve společné domácnosti. Matka má v bytě své pohodlí, má svou postel, on s H. [REDAKCE] si ustelou vždy na zemi v kuchyni, nyní si někdy stelou v obýváku na zemi. Obžalovaný uvedl, že nyní, co se vrátil z vazby, pečuje o matku již celodenně, nemůže být ani zaměstnán a matka bere dávky pro osobu, která o ni celodenně pečuje, a tou je právě on. Obžalovaný uvedl, že zkoušeli pro matku využívat sociálních služeb a docházely za ní pečovatelky, které obstarávaly její koupání a další obsluhu, ale matka si stěžovala na jejich chování vůči ní a nechtěla je tam. Proto se služby pečovatelů omezily pouze na to, že v době, kdy byl on i H. [REDAKCE] v práci, pečovatka, nebo pečovatel, se tam chodili na matku pouze dívat, zda je v pořádku. Nyní je už veškerá péče na něm. Obžalovaný dále uvedl, že v žalované době požadoval po matce finanční částky maximálně do 2.000,- Kč, vyšší částky po ní chtěl pouze ve třech případech. Dále uvedl, že v žalovaném období navštěvoval restaurace, kde pil alkohol a hrál automaty. Někdy požíval alkohol nadměrně. Uvedl, že to, že prohrává peníze na automatech a že se opijí, ho samotného trápilo, ale bylo to pro něho určité

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

odreagování se od každodenní reality doma s matkou. Obžalovaný uvedl, že poté, co byl vzat do vazby, zůstala veškerá péče o matku na jeho přítelkyni H. Matka s její péčí byla spokojena, jejím prostřednictvím mu v dopise psala, že o ni pečuje dobře a hezky se k ní chová. Dopis musela psát paní H. neboť matka již kromě veškeré péče o sebe, nezvládá už ani psaní. Obžalovaný dále připustil, že při jednání s matkou užíval někdy ostrá a vulgární slova, na svoji obhajobu uváděl, že tak ale doma mluvili vždy a ani matka nejde daleko pro takové slovo a pokud je on hlasitě využíval, nebylo to vždy cíleno na matku, ale jejich užitím se spíše uklidňoval sám. Obžalovaný uvedl, že péče o matku je těžká, ale byť mu to lékaři navrhovali, nechce ji dát do ústavu či podobné společné péče. Matka má opakované záchvaty epilepsie, nyní, když se pohybuje výlučně na invalidním vozíku, nemůže z domova sama bez jejich vědomí odejít. Při záchvatech musí být pevně držena za ruce a musí se s ní manipulovat, neboť je těžká a po takových zákrocích mívá četné modřiny na těle. Na rukách je mívá právě proto, že ji při záchvatu musí pevně držet. Obžalovaný dále uvedl, že poté, co se vrátil domů z vazby a začal o matku celodenně pečovat, je soužití v naprostém pořádku, on dochází na psychiatrickou kliniku v Horních Beřkovicích, kde se podrobuje léčení, pobyt ve vazbě mu pomohl vytvořit si náhled na škodlivost užívání alkoholu i na hraní na automatech a po návratu z vazby již nehraje na automatech, neboť nemá ani příležitost, když nechodí nikam do restaurací a rovněž úplně přestal pít alkohol, nekupuje si ani pivo domů. Po dohodě s primářem si domů nekupuje ani nealkoholické pivo. Obžalovaný předložil o probíhajícímu psychiatrickém léčení lékařské zprávy a uvedl, že je rozhodnutý i nadále žít zcela bez alkoholu, neboť nyní zastává takový názor, že bez alkoholu se žít dá a že je mu i lépe. Dále uvedl, že i hospodaření doma funguje bez problémů, on sám své peníze nemá, když nepracuje, veškeré dávky a příspěvky chodí na jméno matky, včetně dávek za třetí stupeň bezmocnosti, matka peníze obhospodařuje a hradí veškeré jeho potřeby, vždy když on něco potřebuje, peníze mu dává. Pravidelné kapesné mu nevyměřila. Dává mu dle potřeby. Jinak jej finančně podporuje jeho přítelkyně H., která pracuje a bere invalidní důchod. S tou probírá, co je potřeba do domácnosti nakoupit a dohodnou se i s matkou ohledně zaplacení potřebného nákupu.

2. Z. H., která byla stíhána společně s obžalovaným, ale předchozím rozhodnutím Okresního soudu v Kladně ze dne 27.8.2018 byla z obžaloby zproštěna. V postavení obžalované k věci uvedla, že do domácnosti docházela pouze několikrát za týden pečovatelka, podívat se, zda je s matkou všechno v pořádku, když ona byla v práci. Po dobu pobytu obžalovaného ve vazbě se o jeho matku starala samá. K události z 21.6.2016 uvedla, že tehdy obžalovaný z práce domů nepřišel a telefonoval jí, z restaurace, aby mu přinesla peníze, proto ona matku o peníze žádala, když jí dala 2.000,- Kč, odnesla je obžalovanému do restaurace. Tam se zdrželi, domů přišli někdy po půlnoci, matka nespala, zlobila se na ně, že ji tam nechali dlouho samotnou. Navíc dostala záchvat, měla představu, že je v bytě někdo jiný, kdo jí chce ublížit, snažili se ji uklidňovat. Byla hodně hlasitá, snažili se ji ztišit, není ale pravdou, že by jí překrývali ústa dekou, deka byla u postele položená, aby mohli matku přikrýt, až se uklidní. Než ji zklidnili, tak nikdo z nich deku v ruce nedržel. Obžalovaný ji držel za ruce, ona stála vedle postele. V noci, když se vrátili z restaurace po matce ani jeden z nich žádné peníze nechtěli. Dále obžalovaná popisovala hospodaření v rodině shodně s obžalovaným, navíc uvedla, že ona má své peníze ze svých příjmů, z těch přispívá na domácnost. O náklady na domácnost se dále dělí. I ona ví, kde má matka obžalovaného uklizené peníze, ale také sama si z nich nic nebere. Popřela, že by matce kdokoli z nich hrozil, že ji dají do ústavu, starají se o ni rádi. Kvůli epileptickým záchvatům jsou s matkou často problémy, často musí volat sanitku, která ji ošetří, ale nikdy neodveze k další lékařské péči, neboť té se matka brání a nikdy nechce do nemocnice odvézt. Sama si doma neobstará už vůbec nic, ani ohřátí jídla, a musí být i krmena.

3. Poškozená B. S. uvedla ve své první výpovědi, že se svým synem, tedy obžalovaným J. S., žije od malička ve společné domácnosti. Vždy se o ni

Shodu s prvopisem potvrzuje

staral a stará se až do současné doby. Od doby kdy u nich žije ve společné domácnosti i H[REDAKCE], starají se o ni oba. Dále uvedla při prvním výslechu, že ji obžalovaný bije a ubližuje jí, vyhrožuje jí, že ji dá do ústavu a vyžaduje po ní peníze. Popisovala, jaké útoky vůči ní páchá, jakým způsobem si vynucuje vydání finančních prostředků, uvedla, že je na ni hrubý a vulgární. Jeho chování vůči ní je ovlivněno tím, že nadměrně požívá alkoholické nápoje a prohrává peníze na automatech. Později poškozená popřela svá tvrzení ohledně újmy, která se jí děje ze strany obžalovaných. Uvedla, že ve své první výpovědi byla ovlivněna zlobou proti obžalovanému a jeho přítelkyni za to, že ji nechali dlouho doma samotnou a zůstali v restauraci. Chtěla proto, aby je policie za to potrestala, proto do své výpovědi uvedla takové údaje. Není ale pravdou, že by se k ní obžalovaný choval někdy špatně, je pravdou, že pije a hraje na automatech a ona se proto na něho zlobí. Svědkyně popřela, že by obžalovaný po ní vyžadoval peníze, popřela, že by dávala peníze H[REDAKCE] aby je mohla jejímu synovi odnést do restaurace. Pokud měla na rukách viditelné modřiny, má je pořád, způsobí si je vždy při záchvatu. Tehdy 21. 6. 2016 měla na rukách modřiny proto, že jí je udělali sanitáři, když s ní manipulovali a odváželi ji sanitkou k lékaři. Dále svědkyně uvedla, že co se týče H[REDAKCE], ta se k ní chová po celou dobu soužití velmi dobře, je na ni hodná, pečuje o ni. Není pravdou, že by se vůči ní čehokoli špatného dne 21. 6. 2016, či kdykoli jindy dopustila.

4. Svědkyně H[REDAKCE] M[REDAKCE], sestra obžalovaného, uvedla, že matku a bratra navštěvuje pouze sporadicky tak dvakrát až třikrát do roka, v loňském roce jí to nevyšlo vůbec. Je ale v čilém telefonickém kontaktu s matkou i bratrem, volá buď na telefon matky, případně na telefon bratra, který matce svůj telefon vždy v takových případech předá. Matka si jí nikdy nestěžovala na nějaké problémy či ubližování ze strany obžalovaného ani obžalované, vždy byla spokojená. O financích se spolu nikdy nebavily, o to se nezajímá. Věděla o tom, že bratr občas hraje na automatech a občas si jako každý muž zajde na pivo. O nějakém prohrávání na automatech či jiných problémech nic neví, ani matka jí nic takového neříkala.
5. Svědek J[REDAKCE] Š[REDAKCE], sociální pracovník, uvedl, že chodil za poškozenou v úterý, ve středu a v pátek podívat se, jestli je v pořádku. Její stav byl proměnlivý podle toho, zda byla po záchvatu či nikoliv. Chodila ven, stěžovala si, že upadla, mívala záchvaty a poté měla modřiny a odřené ruce. Záchvaty mívala několikrát do týdne. Jednou nebo dvakrát si mu stěžovala, že byl syn opilý a byl na ni sprostý. O co ale v těchto případech šlo, to mu neříkala. Zmínila se mu, že za obžalovaného platí dluhy, neříkala ale, že by mu musela dávat finance ze své hotovosti. Zmínila se také, že obžalovaný hraje na automatech, ale tvrdila, že chodí na léčení kvůli tomu. V domácnosti bývalo uklizeno, vypadalo to, že se obžalovaný o matku stará. Také sousedé si na poměry v této domácnosti nestěžovali. Svědek uvedl, že dne 21. června byl u poškozené jeho kolega T[REDAKCE] a vrátil se a hlásil vedoucí, že si poškozená přeje zavolat policii. Proč, to ale neslyšel. Ví o tom, že poškozená policistům něco vysvětlovala, ale neví, o čem hovořili. Po nějaké době mu ale poškozená řekla, že není pravdou, že by jí syn ubližoval.
6. Svědek I[REDAKCE] T[REDAKCE], druhý pečovatel poškozené, uvedl, že poškozená mívala záchvaty a potom měla modřiny od různých pádů. Nestěžovala si, že by jí tato zranění někdo udělal. Zmínila se mu, že oba obžalovaní na ni byli vulgární, na finanční poměry si nestěžovala. Poškozená občas mluvila zmateně, někdy tvrdila jeho kolegovi, že u ní nebyl, přestože tam na kontrole byl. Dne 21. 6. 2016 přišel do bytu a poškozená mu řekla, že byla obžalovaným napadena a chtěla zavolat policii. Opakovaně se jí ptal, zda skutečně chce policii volat, tvrdila, že chce. Proto šel za vedoucí a událost ohlásil. Vedoucí to potom řešila dál. Když mu to poškozená říkala, chovala se stejně jako každý den, třásla se, ale to je u ní běžné. V bytě bylo tehdy jako každý den uklizeno, nebyly tam žádné známky konfliktu nebo poškozování zařízení.

7. Svědkyně A. J. uvedla, že byla tehdy u paní vedoucí, když přišel její kolega T. a říkal jí, že poškozená S. tvrdí, že ji napadl syn. Šla s paní vedoucí k paní S. která ležela na posteli, třásla se a tvrdila skutečně, že ji syn napadl a chtěla zavolat policii. Bylo to 21. 6. 2016 kolem oběda. Svědkyně uvedla, že neví, co bylo důvodem toho, proč se poškozená třásla, neboť to je u ní běžný jev. O obžalované H. se tehdy nezmiňovala, nehovořila ani o penězích. V bytě byl pořádek, bylo naklizeno, všimla si, že poškozená má modřiny na levé ruce. Jiného zranění si nevšimla. Poškozenou ale nezná, viděla ji tehdy poprvé.
8. Svědkyně D. P. vedoucí pečovateli, uvedla, že poškozenou neznala, pouze o ní věděla jako o klientce. Tehdy přišel pečovatel T. který byl u poškozené na dohled a řekl, že poškozená s ní chce mluvit, že ji obžalovaný napadnul. Šla proto s paní J. na adresu paní S., odemkly si, neboť jako pečovatelé mají svoje klíče, poškozená ležela v posteli, třásla se, plakala, že ji obžalovaný napadnul, na levé ruce měla modřiny. Chtěla, aby zavolaly policii. Do té doby byla sama přesvědčena, že se o poškozenou obžalovaný dobře staral, žádné stížnosti neslyšela. Znovu se proto poškozené ptala, vysvětlovala jí následky toho, když zavolá policii. Nejprve jí navrhla odvoz do nemocnice, to ale odmítla. Řekla, že se syna bojí a že chce policii. Bylo vidět, že je psychicky vykořeněná, poškozená je dosti labilní a třes je znakem její choroby. Tentokrát to bylo ale očividně z rozrušení a trvala na tom, že ji obžalovaný napadnul, že šlo o nějakou hádku, že se přitom sprostě nadávalo. Svědkyně uvedla, že si už jen matně vzpomíná, že incident měl být kvůli penězům. Kdy k němu ale mělo dojít, to neví, ona byla u poškozené 21. 6. 2016 kolem jedné hodiny odpoledne. Něco bližšího k incidentu se nedalo z řeči poškozené vydedukovat, neboť byla velmi zmatená. Z toho, co jí rozuměla, usoudila, že šlo o incident z předchozího dne. Jinak v této domácnosti péče o poškozenou probíhala v pořádku, pouze při tehdejší poslední kontrole si jí poškozená stěžovala na nedostatek soukromí, v bytě bydleli tři. Nabídla jí umístění v domově důchodců, to ale poškozená odmítla s tím, že nesnáší lidi a že chce být v domácím prostředí. Po tomto incidentu poškozenou znovu navštívila s paní Suchopárkovou ze sociálního odboru, zřídily jí služby, které poškozená potřebovala, ale 29. června jim bylo sděleno, že si poškozená nepřeje tyto objednané služby a že se o ni bude starat družka obžalovaného.
9. Svědkyně P. P. policistka, která byla u poškozené na základě oznámení sociální pracovníce o události dne 21. 6. 2018, uvedla, že tehdy poškozená ležela na posteli, nebyla pohyblivá, musela se vyslýchat na místě, na místě byl sepsán i protokol, který se tam i vytisknout a podepisovat. Poškozenou nešlo dopravit na služebnu. Při hovoru s nimi se poškozená klepala, když mluvila o počasí, byla klidnější, když se začalo hovořit o obžalovaném, hodně se rozklepala a koktala, byla s ní těžká komunikace. Na ruku měla modřiny, to byl tehdy zřejmě důvod, proč je sociální pracovníce na místo volala. Následně po výslechu předávali vše SKPV a když byla poškozená odvážena sanitkou, to už tam ona přítomna nebyla. Z bytu poškozené odcházeli, když paní S. byla stále ještě na posteli. O modřinách, které měla na zápěstí, poškozená tvrdila, že byly od toho, jak ji obžalovaný chytil. V té samé době také udělali fotodokumentaci o stavu a zraněních poškozené. Při výslechu jim tehdy poškozená říkala, že obžalovaný se k ní chová hezky, dokud nezačne pít alkohol, potom je agresivní, ona se ho bojí, chce po ní peníze, aby mohl hrát na automatech. Při hovoru na toto téma byla silně rozrušená, když s ní začali mluvit na jiné téma, uklidnila se. V bytě bylo poházené oblečení a na lince v kuchyni bylo nádobí, ale žádný zvláštní nepořádek tam nebyl a rozhodně tam nebyly známky nějakého souboje. Je pravdou, že poškozená ještě říkala, že ráno dávala peníze obžalovanému na cestu do práce. Když tehdy přijeli na místo, peněženka tam ležela, peníze v ní nebyly žádné.

10. V průběhu trestního řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie na obžalovaného S [REDACTED]. Znaleč uvedla, že obžalovaný netrpí duševní poruchou, trpí syndromem závislosti na alkoholu a patologickým hráčstvím. V době, kdy měl trestnou činnost spáchat, byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti částečně sníženy vlivem prosté opilosti a vlivem prostého afektu. Znaleč navrhla uložení ochranného léčení protialkoholního ústavní formou. U hlavního líčení znaleč uvedla, že v době, kdy jej vyšetřovala, měl abstinenci příznaky ve vztahu k alkoholu. Odpovídalo to tomu, že byl na vazbě a abstinoval cca dva dny. O sklonu k hráčství sám přiznal, že hraje na automatech a že se opakovaně s tímto problémem léčí. Říkal, že peníze, které tímto způsobem do hry dává, jsou jeho, které si vydělá ze svého zaměstnaneckého poměru. Znaleč dále uvedla, že pro časový odstup, kdy obžalovaného vyšetřovala, pokud se ambulantně léčí a chová se bez problémů, lze usuzovat, že v současné době by ústavní forma léčby byla nadbytečná a jako dostatečná se jí za současné situace jeví léčba ambulantní. To platí jak pro protialkoholní léčení, tak i pro léčbu hráčství, léčba by měla probíhat jako odvykací společně.
11. Dále byl vypracován znalecký posudek z oboru soudního lékařství na zranění poškozené S [REDACTED]. Znaleč uvedla, že poškozená utrpěla otlaky a odtržení kůže u stařeckých skvrn na obou předloktích. Jde o zranění lehká. Dále uvedla, že taková zranění mohou vzniknout úchopem rukama za předloktí s větší intenzitou, ale nemusí jít o velkou intenzitu násilí, neboť pokožka je pergamenovitá, není podložena podkožím, je to pouze povrchní tenká blanka. Při převozu pacientů sanitním vozem při manipulaci s nimi se běžně taková zranění nestávají, ale nelze je vyloučit.
12. Na poškozenou S [REDACTED] byl vypracován znalecký posudek z oboru klinické psychologie. Znalec ve svém posudku a ve výpovědi u hlavního líčení uvedl, že u poškozené jde o organickou emoční poruchu, nevratné poškození mozku, kognitivních funkcí, které bude pouze progradovat. Vymizení schopnosti vnímání a jednání je otázkou času. Poškozená je s tímto stavem dlouhodobě léčena, její stav je komplikovaný epilepsií, stav je vážný. Její psychický stav může kolísat, má jasnější chvíle, někdy je zcela mimo realitu. Věrohodnost u ní je významně snížena, obecné schopnosti v běžném životním rytmu je schopna projevit. Pokud se cítí ukřivděna či opomíjena, je schopna vyvinout aktivitu k přivolání pomoci, případně na takové újmy upozornit. Převažují u ní emoční aspekty v jejím rozhodování, může si pamatovat a reprodukovat traumatizující zážitky, pokud se nestaly s velkým časovým odstupem, může si pamatovat i významné emoční situace, může je ale vykládat zkresleně, někdy situaci akcentovat, jindy zase naopak intenzitu potlačit. Znalec uvedl, že poškozená již při vyšetření u něho popisovala situace s obžalovanými, jak se odehrály a jak došlo k určitému násilí, ale už tehdy vše zlehčovala a obžalovaného omlouvala. Jen těžko se smířovala s tím, že by měl být její syn potrestán. Aspekty násilí bagatelizovala.
13. Provedené listinné důkazy usvědčují obžalovaného S [REDACTED] ze spáchané trestné činnosti. Jde zvláště o protokol o ohledání místa činu s pořízenou fotodokumentací a prohlídku těla poškozené, ve které jsou dokumentována poranění, která poškozená utrpěla dne 21. 6. 2016. Obžalovaný je ze svého jednání usvědčován i zprávami z mobilního telefonu své přítelkyně H [REDACTED], když z SMS komunikace vyplývá, že obžalovaný den předcházející dni, kdy poškozená oznámila jeho trestnou činnost, požadoval po H [REDACTED], aby od jeho matky vyprosila peníze a donesla mu je do restaurace.
14. Na základě provedení dokazování tak dospěl soud ohledně obžalovaného J [REDACTED] S [REDACTED] k závěru, že se obžalovaný dopustil ve výroku popsání trestné činnosti. Obžalovaný sám doznal, že se v žalovaném období občas opíjel a hrál automaty, proto neměl dostatek svých finančních prostředků a požadoval po matce, aby mu dala peníze, když odmítala, docházelo mezi nimi k hádkám. Obžalovaný popřel, že by se v průběhu těchto hádek dopouštěl vůči poškozené násilí, zdůrazňoval, že ač věděl, kde matka má uložené peníze, nikdy si je nevzal sám. Zjištěná zranění na ruku poškozené zdůvodňoval jejími častými

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

epileptickými záchvaty, při kterých ji musí vždy silně držet za ruce, aby se nezranila, a přitom se jí dělají na rukách modřiny. Obžalovaný poukazoval na to, že dne 21.6.2016 žádal telefonicky přítelkyni, aby si od matky vyžádala peníze a přinesla mu je do restaurace, což ona učinila, později, když se z restaurace oba společně vrátili, už po matce žádné peníze nechtěl. Matka se ale projevovala hluchně, vyčítala jim, že se vrátili z restaurace pozdě a že tam byla dlouhou sama, nechtěl, aby svým křikem rušila sousedy. Výpověď potvrdila i přítelkyně Z. [REDAKCE] H. [REDAKCE]. Za této situace tak z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný slovními pohrůzkami násilí, či jiné újmy, nutil poškozenou S. [REDAKCE], aby mu vydávala peníze, které potřeboval při svém způsobu života. V posledním případě ji nutil, aby byla zticha a to tak, že jí na ruku tím, jak je za ně tahal a mačkal jí je, způsobil podlitiny na obou předloktích a odtržení kůže na levém předloktí. Tím obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný byl stíhán i za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku v souběhu se zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, soud má ale za to, že na základě provedených důkazů nebylo zjištěno takové jednání obžalovaného, které by naplňovalo znaky skutkových podstat těchto trestných činů. Zločin týrání osoby blízké žijící s ním ve společném obydlí vyžaduje takové jednání, které by soustavně po delší dobu ovlivňovalo životní standard poškozené, které by poškozenou bylo pocíťováno jako zlé nakládání, zvýšeně hrubé a bezcitné a které by bylo tak intenzivní, aby u poškozené vyvolalo stav, že se jí děje těžké příkoří. Takové znaky chování obžalovaného vůči poškozené S. [REDAKCE] však nebyly prokázány. Svědci, kteří byli v kontaktu s poškozenou po celou dobu, po kterou se dle obžaloby měl J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] takového jednání vůči své matce B. [REDAKCE] S. [REDAKCE] dopouštět, neuvádějí žádné poznatky k tomu, že by se tak vážná újma poškozené skutečně děla. O špatném chování obžalovaného k matce nevěděla ani H. [REDAKCE] M. [REDAKCE], sestra obžalovaného, která byla s matkou v čilém telefonickém kontaktu, přesto si jí matka nikdy nestěžovala na nějaké problémy v soužití s obžalovaným, ani s tím, že by jí jakýmkoli způsobem ubližoval. Nevěděla ani o tom, že by mezi sebou měli nějaké finanční problémy. Stejně tak o žádných neshodách v rodině nevěděli ani pečovatelé, kteří do rodiny docházeli a sledovali, zda je tam vše v pořádku. Z jejich výpovědí vyplývá, že I. [REDAKCE] T. [REDAKCE] a J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] si jen výjimečně poškozená stěžovala, že přišel syn domů opilý a byl na ni sprostý. J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] se svěřila, že syn hraje automaty, ale chodí na léčení. Říkala mu také, že za něj platí dluhy, ale ani jednomu pečovateli se nesvěřila, že by obžalovanému musela dávat sama nějaké finanční prostředky. Až dne 21. 6. 2016 chtěla zavolat policii s tím, že ji syn napadnul, nevěděli ale, kdy se tak mělo stát. Důvod napadení také nezjišťovali, předali vše své nadřízené D. [REDAKCE] P. [REDAKCE]. Tato svědkyně jako vedoucí pečovatelů rovněž potvrdila, že v rodině poškozené S. [REDAKCE] nezjišťovali žádné problémy až do 21.06.2016 žádné stížnosti nebyly, a to ani od okolních domácností. Z výpovědí těchto svědků vyplynulo, že ti vstupují do domácnosti poškozené S. [REDAKCE] sami, bez ohlášení, mají své vlastní klíče a nikdy nezjistili žádné závady v domácnosti, vždy bylo uklizeno a bylo zřetelné, že o poškozenou je pečováno dobře. Poškozená sama své výpovědi měnila. V přípravném řízení hovořila o vulgárním chování obžalovaného vůči sobě a o vyžadování finančních prostředků v občasných termínech. Popsala tři incidenty, které jsou popsány ve výroku tohoto rozhodnutí s tím, že peníze po ní vyžadoval i v dalších termínech v popisování děje pod písmenem c) z 21.06.2016. Však i v této výpovědi uváděla, že peníze po ní chtěl obžalovaný prostřednictvím své přítelkyně H. [REDAKCE] v odpoledních hodinách, peníze dala H. [REDAKCE] a k incidentu, pro který druhý den po obědě nechala zavolat policii, došlo až poté, co se vrátili pozdě v noci domů z restaurace. Neuváděla, že by v nočních hodinách po ní požadovali další finanční prostředky. U hlavního líčení potom změnila svou výpověď, uvedla, že za vše může sama, že byla rozzlobená, že musela zůstat doma dlouhou dobu sama, zatímco obžalovaný se svou přítelkyní pobývali v restauraci, chtěla je tak potrestat a proto si vše vymyslela. Bagatelizovala chování obžalovaného vůči sobě, tvrdila, že fotograficky

zdokumentovaná poranění na rukách jí způsobili pracovníci sanitní služby při převozu do nemocnice poté, co nechala zavolat policii. Toto její tvrzení však bylo vyvráceno dalšími důkazy, zvláště policistkou P. P., která uvedla, že fotografická dokumentace poranění poškozené byla zpracovávána přímo v jejím bytě, neboť poškozená jako imobilní musela být vyslýchána ve svém bytě a veškeré důkazy musely být rovněž přímo v bytě opatřovány. Změna výpovědi poškozené zapadá do závěru znaleckého posudku z oboru klinické psychologie, kde znalec uvedl, že s ohledem na nevratné pro gradující poškození mozku, může stav poškozené kolísat a líčení jednotlivých událostí, které si zapamatuje, může být zkreslené, někdy akcentované, někdy zase naopak se snahou intenzitu potlačit. Za věrohodné údaje z její výpovědi tak bylo možné hodnotit jen takové, které byly potvrzovány dalšími provedenými důkazy. Naopak způsobení zranění na rukou při převozu sanitním vozem bylo vyvráceno svědkyní P., je podporováno i výpovědí znalkyně z oboru soudního lékařství a je tak zřejmé, že toto zranění jí způsobil obžalovaný. Z hodnocení důkazů shora vyplývá, že nebylo prokázáno, že by jednání obžalovaného naplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Soud má za to, že zjištěným jednáním obžalovaného nebyla naplněna ani skutková podstata zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku. Loupeže se dopustí ten, kdo užije násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Obžalovaný J. S. vůči poškozené S. sice dle zjištěných důkazů byl vulgární, častoval neslušnými výrazy, tedy dopouštěl se slovního násilí vůči ní, ovšem nikoli v úmyslu zmocnit se cizí věci, tedy financí poškozené S. Tohoto jednání se dopouštěl ve snaze přinutit ji, aby mu určitou částku finančních prostředků, kterou potřeboval, sama vydala. Z důkazů, které byly opatřeny jednoznačně vyplývá, že finanční prostředky měla poškozená S. uložené v domácnosti, všichni obyvatelé domácnosti, tedy obžalovaný S. i jeho přítelkyně H., věděli o tom, kde svoje finance má, také když potřebovala peníze, aby například dala obžalovanému ráno na svačinu na cestu do práce, jí tyto finanční prostředky podávali, neboť jako ležící si je sama podat nemohla a nikdy se nestalo, že by jí obžalovaný z těchto finančních prostředků sám cokoli vzal, všechny důkazy svědčí o tom, že vždy čekal na to, až mu matka na jeho naléhání sumu, kterou sama uzná za vhodné, vydá. Takové jednání nelze hodnotit jako zločin loupeže ve smyslu § 173 odst. 1 trestního zákoníku.

15. Při úvaze o trestu přihlédl soud u obžalovaného J. S. k jeho částečnému doznání, přihlédl i k intenzitě páčání žalované trestné činnosti a frekvenci útoků vůči poškozené, dále přihlédl i k tomu, že obžalovaný se po celou žalovanou dobu o matku pečlivě staral a v jeho péči nebyly zaznamenány žádné závady, a to ani pečovatelskou službou, která na péči o poškozenou S. v pravidelných intervalech dohlížela. Soud přihlédl i k tomu, že poté, co se obžalovaný vrátil z vazby domů, navázal na předchozí péči o matku, řádně se o ni stará, nyní již celodenně s ohledem na péči, kterou vyžaduje a zároveň se léčí, prodělává svou dříve uloženou sexuologickou léčbu a konzultuje s lékaři své problémy s užíváním alkoholu a gamblerství. Zároveň od propuštění z vazby zcela přestal požívat alkohol a přestal i hrát na automatech, neboť přestal docházet do restaurací. Za tohoto stavu má soud za to, že vhodnějším trestem pro obžalovaného bude nyní trest odnětí svobody podmíněně odložený, uložený blíže dolní hranici zákonné sazby a podmíněně odložený na zkušební dobu mírně pod polovinou zákonné sazby. Soud přitom přihlédl i k časovému odstupu od spáchané trestné činnosti, přihlédl k tomu, že obžalovaný se o svoji matku stará celodenně, již dlouhou dobu, od doby, kdy byl propuštěn z vazby, ale i po delší časový úsek od posledního rozhodování soudu v únoru 2018. Přitom k jeho péči nejsou žádné výhrady, což vyplývá i z lékařských posudků, které doložil, stejně tak doložil, že se sám léčí pro svým závislostí, a to poruchy sexuální preference a závislosti na alkoholu, ze kterých vyplývá, že abstnuje již od propuštění z vazby dne 22.2.2017. Obžalovaný tak již od propuštění z vazby prokazuje své polepšení, pečuje celodenně o svoji matku, což je dokladováno i rozhodnutím

Úřadu práce ČR a soud má za to, že takto uložený trest splní svůj účel a obžalovaný prokáže, že dobrodiní podmíněně odloženého trestu bylo namístě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo vytykány. Nebude-li odvolání odůvodněno, bude odmítnuto. Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali

Kladno 18. září 2018

JUDr. Jitka Hauptmanová v.r.
předsedkyně senátu